

Komunikační sokety

teorie a implementace v C#, C++ a Javě

Aleš Kepřt

Katedra informatiky UP

duben 2006, revize květen 2007

Hrajeme proti sobě...

- ...ale jak na to?
- Komunikace mezi procesy na jednom počítači
 - Roury
 - Posílání zpráv oknům ve Windows
 - Sokety
- Komunikace mezi vzdálenými počítači
 - Sokety
 - Komponenty (.NET, COM, CORBA, apod.)

BSD Socket API

- Slogan: „Léty prověřená kvalita“
- Sada funkcí pro komunikaci po počítačové síti
- Používá se nejčastěji s protokoly nad IP
- Výhody:
 - Podpora ve všech operačních systémech
 - Podpora ve všech programovacích jazycích
- Nevýhody:
 - Základní knihovna má jen blokuující operace
 - Systém je neobjektový (rok 1983)

Nejprve o těch jazycích...

- Socket API je napsáno pro jazyk C
- BSD Unix má sokety od roku 1983
- Původně komerční, od roku 1989 je BSD volně
- Windows má sokety od roku 1991 (Win 3.11)
- Různé „implementace“ mimo BSD se od té původní mohou lišit, ale zachovávají princip, na kterém to celé funguje
- Moderní jazyky mají implementaci objektovou

A jak je to tedy s těmi jazyky?

- Unix: Socket API je napsáno pro jazyk C
 - C++ na Unixu používá totéž co C
- Windows: obsahují Winsock knihovnu
 - Opět primárně pro C a C++, ostatní jazyky to mohou převzít (např. Delphi)
- C#/Visual Basic/J# používají .NET
 - .NET obsahuje objektovou verzi soketů
- Java má sokety zabudované ve své knihovně
 - Opět jde o objektovou implementaci soketů
- Common Lisp nemá sokety ve standardu
 - Mnohé implementace (jako Lispworks) sokety mají doplněny nad rámec standardu

Trocha teorie

- Sokety obvykle používáme nad protokolem IP
- Komunikujeme spojeně nebo rozpojeně
- Spojeně: protokol TCP
 - Na začátku navážeme spojení
 - Data pak posíláme stejně, jako když se pracuje se soubory
 - Důsledek: TCP zaručuje doručení každé zprávy, včetně správného pořadí zpráv
- Rozpojeně: protokol UDP
 - Posíláme samostatné balíčky dat
 - U každého balíčku uvedeme adresáta
 - UDP nezaručuje doručení, ani pořadí zpráv

Adresování vzdálených počítačů

- „Kdo by tohle neznal?“ 😊
- Každý počítač má IP adresu (4 čísla, tj. 32 bitů)
- Spojení navazujeme vždy na nějaký port
 - Port je číslo identifikující spojení
 - Každé spojení je mezi dvěma síťovými uzly
 - Každý z nich má svou IP adresu a svůj port
 - Většinou zadáme jen adresu a port vzdáleného počítače, lokální jsou doplněny automaticky
 - Naše IP adresa je většinou jasná 😊
 - Náš port nezadááme, protože je nám to jedno 😊
- Pozor! Ne-IP protokoly to mohou mít jinak

Co je to socket?

- Soket je jeden konec komunikačního kanálu
- Každé aktivní spojení má dva sokety
 - Nespojovaná komunikace taktéž dva
- Každý soket má lokální adresu, port a protokol
 - Je-li připojený, má i vzdálenou adresu a port
- Zajímají nás hlavně TCP sokety
 - Jsou dva druhy TCP socketů
 - Naslouchací soket pro příjem žádostí o spojení
 - Klientský soket pro běžnou komunikaci

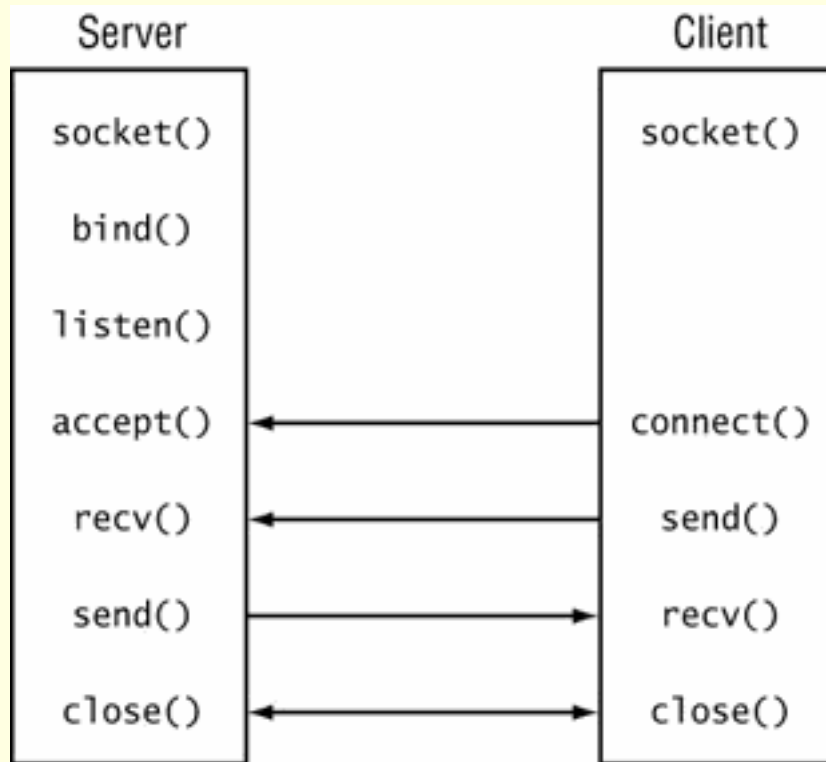
Algoritmus spojování (TCP)

- Jeden počítač je HOST (hostitel) neboli server
- Libovolné další počítače jsou CLIENT (klient)
- 1. Host otevře naslouchací soket a čeká spojení
 - Zadá lokální port, na kterém očekává spojení
- 2. Klient otevře běžný soket a připojí se k hostu
 - Zadá vzdálenou adresu a port, kam se připojit
- 3. Připojením dostane host adresu a port klienta
 - Tím mu také vznikne běžný soket
 - Běžné sokety jsou nyní propojeny
- 4. Host může nyní čekat na připojení dalšího klienta
- 5. Komunikace končí, když jedna strana zavře soket

Jak probíhá komunikace

- Komunikační kanál je obousměrný
- Každá strana může libovolně zapisovat i číst
- Když pošleme víc zpráv krátce po sobě, na klienta dojde jedna spojená zpráva
- Funkce pro čtení i zápis jsou blokuující
 - Funkce se vrací, až jsou data poslána/přijata
 - Někdy to může být dost problém – budeme to řešit později 😊

Příkazy BSD Socket API

- connect() připojí k hostiteli

- socket() založí socket nějakého protokolu
- bind() sváže socket s lokální adresou a portem
- listen() nastaví socket do naslouchacího režimu
- accept() přijme žádost o spojení, vrátí socket
- recv/send komunikují

Hrajeme dámu po síti

- Musíme si rozmyslet náš „protokol“
- Protokol = pravidla chování
- Zkusíme to takhle:
 1. Posíláme textové zprávy (kódování 8bit)
 2. První bajt ve zprávě je délka zbytku zprávy
 3. Klient vždy čeká na příkaz od hosta
 4. Po provedení příkazu klient odešle odpověď
 5. Kdokoliv může kdykoliv poslat „quit“, čímž ukončí spojení

Příkazy našeho protokolu

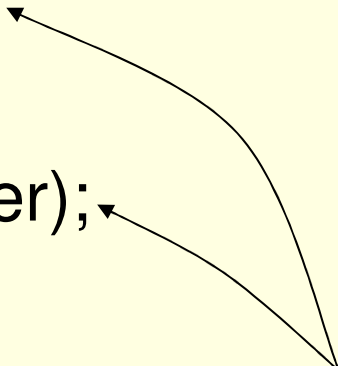
- Příkazy **dark** a **light** nastaví barvu, za kterou bude hráč hrát
 - Odpověď: **ok**
- Příkaz **yourmove** se dotáže na tah
 - Odpověď má tvar **mymove a1b2**
- Příkaz **move a1b2** oznámí tah druhého hráče
 - Odpověď: **ok**

- Nyní si to můžeme předvést v praxi ☺

Klient v C#

- .NET má třídu Socket reprezentující soket a třídu TcpClient pro snazší práci s TCP protokolem
- Nejprve připojíme
`TcpClient socket = new TcpClient(host, port);`
- Můžeme posílat zprávy
`socket.Client.Send(byte[] buffer);`
- Můžeme přijímat zprávy
`socket.Client.Receive(byte[] buffer);`
- Zavřeme soket
`socket.Close();`

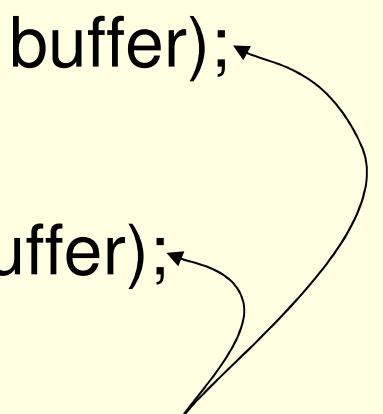
vrací počet bajtů

Klient v Javě

- Java má třídu Socket reprezentující soket
- Je to velmi podobné .NETu ☺
- Nejprve připojíme
`Socket socket = new Socket(host, port);`
- Můžeme posílat zprávy
`socket.getOutputStream().write(char[] buffer);`
- Můžeme přijímat zprávy
`socket.getInputStream().read(char[] buffer);`
- Zavřeme soket
`socket.close();`

vrací počet bajtů

Klient v C/C++

- Co nám C# a Java udělá pomocí čtyř příkazů, na to v C/C++ potřebujeme 50 řádků kódu ☹
- První problém: názvy síťových adres
 - Je nutno složitě rozlišovat mezi číslem a jménem
- Druhý problém: není to objektové
 - Nemáme žádnou entitu, která by si kompletně pamatovala stav socketu
 - Musíme pracovat zvlášť se socketem a adresami
 - Místo výjimek to jen vrací různá chybová čísla ☹

Klient v C/C++ – adresa hostitele

- Nejprve sestavíme adresu hostitele

```
HOSTENT *host = 0;
unsigned long ip = inet_addr(hostname);
if(ip!=INADDR_NONE) {
    //číselná IP adresa
    host = gethostbyaddr((char*)&ip, 4, AF_INET);
} else {
    //jmenná adresa
    host = gethostbyname(hostname);
}
if(host==0) throw NetException("Can't find host");
```

Klient v C/C++ – vytvoření socketu

```
SOCKET client_socket = socket(AF_INET, SOCK_STREAM,  
    IPPROTO_TCP);
```

```
if(client_socket == INVALID_SOCKET) { ... }
```

```
SOCKADDR_IN server_sin;
```

```
server_sin.sin_family = AF_INET;
```

```
server_sin.sin_addr = *((LPIN_ADDR)*host->h_addr_list);
```

```
server_sin.sin_port = htons(port); //port number
```

```
if(SOCKET_ERROR == connect(client_socket,  
    (SOCKADDR*)&server_sin, sizeof(SOCKADDR))) { ... }
```

ošetření
chyby

Klient v C/C++ – práce se zprávami

- Posíláme zprávy

```
send(SOCKET s,const char*buf,int len,int flags);
```

- Přijímáme zprávy

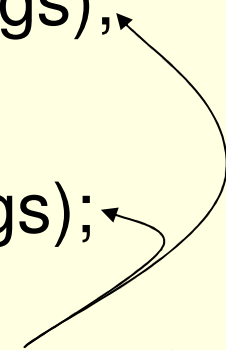
```
recv(SOCKET s,const char*buf,int len,int flags);
```

- Zavřeme soket


```
closesocket(SOCKET s); //Windows
```

```
close(int s); //BSD
```

vrací počet bajtů

Klient v C/C++ – přenositelnost

- Jak známo C/C++ jsou velmi „přenositelné“
 - Proto musíme program pro každý operační systém speciálně upravit ☹
- Windows (Winsock)
 - Na začátku musíme volat `WSAStartup(ver,&data);`
 - Zde zvolíme požadovanou verzi Winsock
 - Na konci voláme `WSACleanup();`
 - Všechny datové struktury jsou big endian
- BSD
 - Místo `SOCKET` se používá přímo `int`
(jazyk C je stejně jen slabě typovaný)

Server v C#

- Nejprve vytvoříme naslouchací soket
`TcpListener listener = new TcpListener(port);`
- Začneme naslouchat
`listener.Start();`
- Přijmeme spojení
`TcpClient client = listener.AcceptTcpClient();`
 - Objekt client je běžný TCP soket
- Ukončíme naslouchací soket
`listener.Close();`
- Poznámka: V C/C++ to určitě dělat nebudeme 😊

Neblokující sokety

- Výchozí režim soketů je blokující
- Blokující operace „zasekne“ program
 - Týká se operací accept, recv, send
- Neblokující operace můžeme udělat několika způsoby
 1. Neblokující sokety – pomocí ioctl(), toto řešení je systémově závislé
 2. Multiplexování soketů – styl „wait for many“
 3. Pomocí událostí – jen ve Windows
 4. Pomocí vláken – vytvoříme víc vláken, takže pak nevadí, když se vlákno „zasekne“

Další čtení

- Richard Blum: *C# Network Programming*. Sybex, 2002, ISBN 0782141765.
- M. Tim Jones: *BSD Sockets Programming from a Multi-Language Perspective*. Charles River Media, 2003, ISBN 1584502681.

© Mgr. Aleš Kepřt, Ph.D., 2006

Vytvořeno pro potřeby přednášky na UP Olomouc. Tento text není určen pro samostudium, ale jen jako vodítko pro přednášku, takže jeho obsah se může čtenáři zdát stručný, nekompletní či možná i chybný. Použití je povoleno dle vlastní libosti, ale jen na vlastní nebezpečí. ☺ V případě dalšího šíření je NUTNO uvádět původního autora a odkaz na původní dokument. Komentáře můžete posílat e-mailem autorovi (adresu najdete přes Google).